

MEDLEMSSKRIFT NR. 16.

*Selskapet for
Grimstad Bys Vel.*

GRIMSTAD
K. NERSTENS AKSIDENSTRYKKERI
1936

MEDLEMSSKRIFT NR. 16.

*Selskapet for
Grimstad Bys Vel.*

GRIMSTAD
K. NERSTENS AKSIDENSTRYKKERI
1936

Redigert av *H. Terland.*

Årsberetning for 1935.

Medlemstall.

Selskapets medlemstall var ved årets utgang 91, hvorav 73 livsvarige og 18 årsbetalende.

Regnskapet.

A. Legat for Selskapet for Grimstad Bys Vel.

Beholdning fra forr. år kr. 22317,99	Utbetalt Byselskapet $\frac{3}{4}$
Renter i 1935 « 1121,67	av rentene kr. 841,25
	Kursdif. på kjøpt 5 %
	statsobl. kurtasje etc. « 546,91
	Beholdning: Obligasjo-
	ner og Sparebank .. « 22051,50
<hr/>	<hr/>
kr. 23439,66	kr. 23439,66

B. Grimstad Øl- og Vinsamlags Legat.

Beholdning fra forr. år kr. 13747,16	Utbetalt Byselskapet $\frac{3}{4}$
Renter i 1935 « 675,08	av rentene kr. 506,31
	Kursdif. på kjøpt 5 %
	statsoblig. kurtasje etc. « 656,93
	Beholdning: Obligasjo-
	ner og Sparebank ... « 13259,00
<hr/>	<hr/>
kr. 14422,24	kr. 14422,24

C. Skipsreder O. R. Førøids Legat til Grimstad Bys Vel.

Beholdning fra forr. år kr. 51750,00	Utbetalt Byselskapet .. kr. 2290,94
Renter i 1935 « 2302,54	$\frac{1}{2}$ % avgift til Statskas-
	sen 1935 « 11,60
	Beholdning: Obligasjo-
	ner og Sparebank .. « 51750,00
<hr/>	<hr/>
kr. 54052,54	kr. 54052,54

Disse 3 legater har til regnskapsfører byens kemner og er undergitt Kirkedepartementets kontroll og revisjon.

D. Selskapets alm. fond.

Beholdning fra forr. år	kr. 641,96	Utbetalte bidrag:	
Medlemskontingent	« 51,00	a. Til dekning av eiendoms- domskjøpene	
Innbetalte legatrenter:		kr. 1000,00	
a. Legat for Selskapet for Grimstad Bys Vel	kr. 841,25	b. Grimstad komm. Tre- plantnings- komité	« 2388,50
b. Grimstad Øl- og Vin- samlags Legat	« 506,31	c. Bidrag til ar- beidsfondet	« 250,00
c. Føreids Legat	« 2290,94	d. Bidrag til Turistfor- eningen	« 50,00
	kr. 3638,50		kr. 3688,50
Bidrag til fondet	« 250,00	Gjerde på Binabben	« 182,69
Renter i Grimstads Spare- bank	« 23,91	Rydningsarbeide og vakt- hold	« 40,00
		Diverse: Annonser, porto etc.	« 75,81
		Beholdning: Innestående i Grimstads Sparebank	« 618,37
			kr. 4605,37
	<u>kr. 4605,37</u>		<u>kr. 4605,37</u>

E. Skjærgårdseiendommene, Vestre Varden og Binabben.

(Heri inngått M. Fuhrs Legat, Naturparkfondet, Tannes Gave og Kr. Helmers gaver).

Beholdning fra forr. år:		Avdrag på bankgjelden	kr. 1000,00
a. Skjærgårdseiendom- mene	kr. 7000,00	Diskonto	« 159,60
b. Vestre Varden	« 5500,00	Kommuneskatt til Fjære	« 89,30
c. Binabb- området	« 6475,00	Gårdsskatt	« 8,46
d. Inneståen- de i Grim- stads Spa- rebank	« 448,68	Beholdning:	
	kr. 19423,68	a. Skjærgårdseiendom- mene	kr. 7000,00
Lån i Grimstads Spare- bank	« 3500,00	b. Vestre Varden	« 5500,00
Norsk Sprængstofindu- stris grunnleie	« 60,00	c. Binabb- området	« 6475,00
Bankrenter i 1935	« 10,35	d. Inneståen- de i Grim- stads Spa- rebank	„ 261,67
			„ 19236,67
		Lån i Grimstads Spare- bank	„ 2500,00
	<u>kr. 22994,03</u>		<u>kr. 22994,03</u>

F. Avsatte midler.

Gjenstående beholdning til medlemskrifter kr. 234,36

Regnskapene fremlegges i revidert stand til generalforsamlingens decharge.

Virksomheten.

Sommeren 1935 blev ved lektor H. Terland utgitt medlemskrift nr. 15, som er sendt medlemmene og utlagt til salg hos byens bokhandlere.

Selskapets bankgjeld er ved årets utgang redusert til kr. 2500,00.

Som i foregående år blev det holdt en egen vaktmann for skjærgårdseiendommene sankthansaften, og en oprydning blev foretatt et par dager senere. I forhold til de mange hundreder som søkte ut i skjærgården, og de mange bål, blev oprydningsarbeidet ubetydelig, langt mindre enn man skulde ha ventet.

Veien op til Binabben er blitt svært populær og den øverste topp et meget søkt utsiktspunkt. Selskapets styre har derfor ydet Treplantningskomiteen en ekstraordinær bevilgning til et solid gjerde som er blitt opført på toppens østside.

Efterat styret på siste årsmøte var gitt bemyndigelse til eventuelt kjøp av en passende badestrand nær byen, bilte formannen og næstformannen ut til Grooseneset for å drøfte et mulig kjøp med eieren. Prisen og betingelsene blev imidlertid funnet uantagelige. Et styremøte erklærte sig enig heri, og et nytt tilbud som blev besluttet gitt, er ikke blitt antatt av eieren. Senere er hele eiendommen avertert til salgs ved en av byens sakførere.

Egne årsberetninger og regnskaper er innsendt av Treplantningskomiteen og Ibsenapoteket med Bymuseet.

Bidrag søkes av Treplantningskomiteen og Turistforeningen.

Grimstad 1ste april 1936.

*M. Fuhr. H. Terland. H. Gundersen. J. C. Jørgensen.
K. Dyvik. Lars Gundersen. K. M. Bie. N. K. Stokkan.
G. E. Gundersen.*

Grimstad kommunale Treplantningskomité.

Årsberetning for 1935.

Det er også i år blitt gjort en del forandringer på Kirkeheia. Ellers er det meste av bevilgningen gått til vedlikehold av anleggene. Det vilde være ønskelig om Byselskapet kunde avse et større beløp til Treplantningskomiteens arbeide. Det gjenstår enda adskillig arbeide for å få Kirkeheia i ordentlig stand.

Plenen på sydsiden av Kirkeheia blev ivår planert og tilsådd. Langs eiketrappen blev plantet barlind og buskfuru. Foran asketrærne ved kaptein Tellefsens hage blev påkjørt jord og plantet en rabatt med buskkaprifol. Dessuten er plantet flere nye grupper med prydbusker andre steder på Kirkeheia.

Bakkeskråningen på sydsiden av kirken er påfylt ny jord og tilsådd med skyggetålende plenfrø. Plenene ved salutt-plassen blev i høst dypspadd og rensset for rotugress.

Veien til Binabben blev gjort helt ferdig i vinter. Til dette arbeide har man av kommunen fått en ekstrabevilgning, hvorved man har kunnet beskjefte tre mann i vintertiden.

Rundt feltspatgruben er satt op et solid flettverksgjerde, som blev bekostet av Byselskapet.

Triangelen ved fru Stads hus blev ivår tilsådd, og langs byttet blev lagt vei og en trapp op til Arendalsveien. Stabbenene blev tatt bort av kommunens folk.

Lindetrærne på Fiskebryggen og poppelalléen foran sorenskriverkontoret er beskåret, og de øvrige allétrær er blitt stammet op. Der er anskaffet nye, solide forstøtningsstokker til alle trærne som står langs veien som fører ned til badet.

Der blev i høst satt op espalier til efeuen som er plantet langs muren ved Parkveien.

En del nye benker er innkjøpt, og de gamle er malt og eftersett.

Den usedvanlig tørre sommer skaffet et stort ekstraarbeide med vanning av anleggene. Tross jevn vanning var det vanskelig å holde plenene på Kirkeheia pene utover sommeren.

Treplantningskomiteen har i år hatt tilsyn og vedlikehold av hagen ved Grimstad Sjømanns- og Gamlehjem, Bankparken og anlegget rundt Landgrafts byste ved Dahlske skole. Det

er en stor fordel å få alle offentlige anlegg under kyndig tilsyn og felles ledelse.

Utover høsten var det adskillig tråkk på plenene og brekk i plantningene på Kirkeheia av skoleungdom som benyttet heia til lekeplass. Komiteen meldte av til politiet og fikk folkeskolens bestyrer til å påtale forholdet på skolen. Barna opførte sig siden mønsterverdig og lot anleggene være i fred.

Det er nu stor interesse for de kommunale beplantninger, og besøket i parkene øker for hvert år.

Grimstad 15. februar 1936.

Th. O. Tønnevold.

R. Aalvik.

K. Dyvik.

Arbeidsprogram for 1936.

1. Planere og tilså de opspadde plener ved saluttplassen.
2. Plante inn forskjellige trær og busker i steinbedene og i de nylagte plener på Kirkeheia.
3. Omlegge partiet ved kaptein Tellefsens hage og sette op en naturtrapp ved opgangen til saluttplassen.
4. Legge heller på sitteplassen mellom steinbedene og sette op ny mur foran det store steinbed ved fotograf Myhrslo.
5. Plante busker på muren ved den åpne plass ved Salgs-laget for å dekke kloakken som kommer ut.
6. Opsette mur og beplante partiet mellom „Stinta“ og frk. Johnsens hus.
7. Tilkjøre jord og planlegge nytt anlegg utenfor Sorenskriver-kontoret.
8. Plante allé langs Markveien og ute ved Odden for å skaffe dekning for søppelplassen.
9. Steinsette rennene og kjøre grus til gangene på Kirkeheia.
10. Sette op steintrapper og istandsette den gamle vei som ligger på sydsiden av Jacob Tellefsens hus på Arendals-veien.
11. Planere gruspartiet ved kanonene og sette op en lav tre-ballustrade på østsiden av saluttplassen.
12. Fortsette med å omlegge gamle gressplener på Kirkeheia.
13. Beskjære og stamme op allétrærne.
14. Oprydning og plantning på Vestre Varden.

15. Male og istandsatte benkene.
16. Vedlikeholde de gamle og nye anlegg.

Grimstad, 15. februar 1936.

Th. O. Tønnevold. R. Aalvik. K. Dyvik.

Ibsenhuset og Grimstad Bymuseum.

Årsberetning for 1935.

Museene har vært åpne til samme tider som før og mot samme entré.

Besøket har i alt utgjort litt over 1600, derav 1025 i det daglige besøk, 80 skolebarn fra by og land, ca. 370 deltagere i et par stevner og 132 engelske og skotske selskapsreisende.

Fra doktor Carl Christensen, Ljan, en av Ibsenmuseets mest interesserte stiftere, har det fått som gave en originaltegning av det hus i Oslo hvor Ibsen bodde etter sin ankomst fra Grimstad i 1850, og tillike 2 fotografier av Ibsen og av hans barndomshjem i Skien.

Fra lektor Sigurd Høst er mottatt hans franske bok om Henrik Ibsen.

Bymuseet har fått innrammede fotografier av skibsfører Christen Groos Helmer (1776—1866) og av hans sønn besigtelsesmann Jacob Holst Helmer (1814—1905), begge skjenket av direktør Kr. Groos Helmer.

Byggmester Løken, Vessøen, har forært Bymuseet en stor gallionsfigur fra en Fevikskute, kjøbmann A. Pless-Holst en gammel komfyr og styrmann J. Ramsland en gammel potetkvern fra Holvikholmen.

Ved testamente av 20. september 1935 av senere avdøde Sigurd Simonsen Ugland er følgende gjenstander tilfalt Bymuseet: en ølbolle, et gammelt sverd, et gammelt skap, endel gamle stoler, gamle almanakker, et eketres vingebord fra 1725 og en kiste fra 1803. Sakene har tilhørt testators morfar, forlengt avdøde gårdbruker Ole Olsen Fjære.

Kjøbmann Mathias P. Molland, som nylig er blitt eier

av byens eldste hus, Bryggegaten nr. 87, har forært Bymuseet den lille vindusrute som med gotiske bokstaver har følgende inskripsjon risset inn:

„Gud bevare dette Huus fra Ewig spot og skiendsel.
Fra satans Wold og fiendes Svig.

d. 13 juli 1722.

Det ønsker P. Frintzel.“

(Se Landgraffs Grimstadslægter s. 122).

Ruten var engang blitt knust ved en uforsiktig returfor­sendelse fra hovedstaden, men er nu av kunstglassmester Larsen i Oslo blitt restaurert og innfattet i bly.

Et av de gamle blyinnfattede vinduer fra samme hus har museet tidligere mottatt av den daværende eier frk. Laura Rejersen.

En fiskemorter av gammelt hårdt tre med tilhørende støter er likeledes skjenket av hr. Molland. Den stammer også fra samme hus og har tilhørt Charles Crawford, som i sin tid eide huset.

Av gårdbruker Rasmus A. Østerhus er mottatt 2 lignende, litt større vindusruter med bulet glass, hvorpå nogen rune­lignende tegn er innrisset. De har stått i et gammelt hus på eiendommen Bergimellem.

Av kunstmaler Strømme er innkjøpt en akvarell fra Kirke­gaten.

Til Universitetsbiblioteket har efter anmodning vært utlånt de forskjellige originale Ibsenmanuskripter som er i museets eie, til bruk for professor Seip ved utgivelsen av hundreårs­utgaven av Ibsens samlede verker.

Museenes kapital utgjorde pr. $31/12$ kr. 21384,75, derav fondet til nybygning kr. 19810,00. Fondet til innkjøp av Ibsenminner er kr. 3753,00.

I entrépenges er innkommet kr. 269,25 og ved salg av kort og tollkasserer Dues bok kr. 24,25.

Kommunens bidrag var kr. 400,00.

Grimstad 15de februar 1936.

H. Gundersen.

H. Terland.

Fjortende årsmøte 20. april 1936.

Selskapets ordinære generalforsamling holdtes på Byting-salen mandag 20de april under ledelse av formannen, bruks-eier M. Fuhr. 14 medlemmer møtte.

Formannen minnedes i hjertelige ord de tre livsvarige medlemmer som siden forrige årsmøte var avgått ved døden, stadsingeniør Hjort, som ved sine kartlegninger hadde gjort sig særlig fortjent av Selskapet, grosserer Peder Fjære og fhv. sogneprest L. M. Harboe.

Selskapets årsberetning og regnskap for 1935 blev oplest og enstemmig godkjent, likeledes årsberetningene fra Treplantningskomiteen og Ibsenhuset med Bymuseet.

Formannen takket de to styrer for deres opofrende og fortjenstfulle arbeide.

Treplantningskomiteens formann, skibsreder Th. O. Tønnevold, støttet av fylkesgartner Aalvik, henstillet til Selskapets styre å øke bevilgningen til Treplantningskomiteen med kr. 500,00, idet Selskapets bankgjeld skulde bli å redusere med kun kr. 500,00 årlig mot nu kr. 1000,00. Bidraget til Treplantningskomiteen går nu næsten utelukkende med til vedlikehold.

Efter en del debatt besluttedes legatrentene for 1936 anvendt således: Kr. 600,00 til avdrag og renter, kr. 200,00 til arbeidsfondet, kr. 50,00 til Turistforeningen, resten, ca. kr. 3000,00, til Treplantningskomiteen.

Mathias P. Molland tok op spørsmålet om utvidelse av Bymuseet, først og fremst med en større sjøfartsavdeling. Ny bygning burde reises på Vestre Varden eller et annet sted hvor det ikke er nogen brandfare. Han støttedes av K. Dyvik.

Museets styre, Halfdan Gundersen og H. Terland, fremholdt begge at det vilde være uheldig å fjerne Bymuseet fra Ibsenhuset, da det uten sammenligning er Ibsenapoteket som har den største søkning; dessuten vilde det bli for dyrt å holde lønnet tilsyn på to steder. M. Fuhr fant at den nye bygning for Bymuseet burde opføres hvor det nu står, med utvidelse på Brandvaktens tomt, da denne bygning nu snart skal rives; han oplyste om at det er overdradd en arkitekt å komme med forslag til en betongbygning på dette sted.

Formannen, M. Fuhr, gjenvalgte ved akklamasjon, likeledes de uttredende styremedlemmer, K. Dyvik, G. E. Gundersen, N. K. Stokkan og H. Terland, ennvidere suppleantene, H. Rosenkilde, R. Aalvik og Karl Grefstad, og revisorene, Nic. Thomassen og Joh. Lehland.

Til slutt rettet Th. O. Tønnevold en takk til Selskapets styre, særlig dets formann og næstformann, som han mente var de rette til å lede dets arbeide.

I påfølgende styremøte gjenvælgtes H. Terland til næstformann, kasserer og redaktør av medlemsskriftet.

Pamperos.

»Pampero« kalles noen plutselig optredende sydvestlige stormer på kysten av Brasilien og Argentina. Kjennetegn: Fallende barometer, temperaturforandringer, luftspeilinger, optrekende blåmørke skybanker fra V og SV. De såkalte »Pamperoskyer«.

Hyppigst i september—oktober.

Sailing Directions.

I.

Efter adskillige trange år begynte det i 1888 å lysne for skibsfarten. Der kom liv og fart over vervene henover Agdesiden. De mange spantreisninger, der i årevis hadde stått under tak på beddingene, blev snarest mulig klædd, skrogene drevet og komplettert, satt på vann, rigget og utrustet.

En vakker dag stod de fjorden ut den gamle vei mot havet.

I det store utland gik „up to date“ rederier over til „jern og damp“ og solgte sin gamle tonnasje mens den ennå hadde en viss verdi. Norge med sine billige driftsmidler kjøpte dem og tjente i mange år fremover gode penger på denne „second hand“ tonnasje.

Blandt de fartøier der under dette „rush“ blev innkjøpt til Agdesiden, var bk. „Willy Rickmers“ av Bremerhafnen, en ca. 20 år gammel ostindiefarer på 802 register tons netto.

Det var i juli 1889 at fartøiet gik over til norsk flagg under navnet „Godthaab“ med N. Thue Johnsen, Grimstad, som korresponderende reder og capt. Hans Bie som fører.

En dag i august s. å. la lokalbåten „Agder“, capt. Mæland, kl. 9¹/₂ fmd. ut fra dampskibsbryggen. Der var adskillig med folk på bryggen for å si farvel til de 11 mann, skibs-

kister og utstyrsekker, der under ledelse av 2nen styrmann N. Nilsen, Haas, skulde sendes til Bremerhafnen for å gå ombord i „Godthaab“. Til Kristianssand S kom vi ved 2tiden „udi den sildige middagstime“ og blev anvist kvarter i et logihus i Hans Johnsens kompleks i nærheten av „Ynglinge-foreningen“, dengang rett overfor tollbodbygningen. Her fikk vi „noe varmt“, stekt kongfisk og søtsuppe. Nattekvarter oppe på loftet. Punktum. Men vi var unge den gang, og med klassekkene som hodeputer sov vi fast og godt til neste morgen kl. 5. Da var „Hamburgeren“ kommet, hadde lastet og lå klar til avgang. I en fart fikk vi i oss litt „Kaffe og stomp“, og ved 6tiden stod „Kong Ring“ ut forbi Odderøya med en forrums last av temmelig mixed beskaffenhet. I underrommet adskillige kasser levende ål og hummer i broget blanding med fersk laks, pigvar, rokker, havulker m. m. m. bestemt for det mellemeuropæiske marked. Ovenpå denne stykkgodslast var der lagt noen gamle seil, og på dette grundlag hadde ca. 50 — 3dje eller om man vil 4de klasses passagerer leiret sig med sine 50 skibskister og ditto sekker, alt sammen „crew“ for nyinnkjøpt norsk tonnasje „an der Elbe“ eller „Schelde“.

„Frisk bris med blandet luft“ sees ofte anført i norske skibsjournaler. Denne tirade kunde i en viss utstrekning ha passet bra for rummet under luke nr. 2 på D/S. „Kong Ring“ 10—8—1889.

Det hadde regnet fra morgenen av og fortsatte hele det følgende døgn. For at luften i forrummet ikke skulde bli altfor „blandet“, blev lukerne erstattet med en stor presenning, holdt oppe i midten av en stjert. Det således dannede „telt“ var åpent i akterkant.

Mat fikk vi i skift, en 3—4 „bordsetninger“ med spisetid eftersom det falt sig. „Når vi kommer frem, så skriver vi til avisen“, sa Karl Trålum fra Fevik. „Det er jo værre enn vi skulde være krettur“, murret en østlending. „Eller 5te plass passagerer“, tilføiet en bergenser. Forøvrig virket systemet nokså knirkefritt.

Ut på kvelden søkte vi våre hvileplasser i forrummet. Deksgutt Terje og youngmann undertegnede fikk som noen av de yngste anvist plass midt under luke nr. 2. Utover natten, „på hundevakten“ var det visst, blev jeg vekket av Terje. „Det drøpper på dæ, Jirrad“. Og ganske riktig, jeg var våt fra skulderen og et godt stykke nedover. Stjerten over den presenning som dekket luken, var „gåen“, og presenningen hang ned over oss i en svær bule, inneholdende

2—3 tonn vann. Litt lekk var den også. „Drypp, drypp, drypp“, sa det fra presenningen, der hvert øieblikk truet med å sende sitt innhold nedover rumslasten. „Kom så kryper vi ut i borde“, hvisket Terje. Men det var lettere sagt enn gjort. Overalt lå der sovende folk, som det gjaldt å passere stille og ubemerket. Da vi endelig hadde fått plasert oss opefter garneringen, sa den ene av oss: „Men vi burde jo ha purret de andre“. „Ja det skulde vi visst“, sa nr. 2, men før tanken kom til handling, hørtes et brak som av — en styrtsjø

Stjerten i babords forkant var gåen, og presenningen hadde sendt sine vannmasser nedover rumslasten

„Jeg holder det for skam
For læseren at repetere,
Hvad skjeldsord, eder, glam
Der bjefedes med mere“

* * *

II.

Til Hamburg kom man uten større viderverdigheter. På reisen derfra til Bremerhafen holdt vi på å ta et tog som skulde til Syd Tyskland. Dette blev i siste øieblikk forhindret av en litt tysktalende av besetningen, så vi kom vel frem til Gestemünde. Herfra gik „Godthaab“ i ballast til Cardiff.

I den britiske kanal — etsteds ut for Beachy Head — holdt vi på å bli rendt i senk av en svær fullrigger. Det var en kveld på førstevakten ved nitiden. „Godthaap“ lå bidevind SSV over for en vestlig bris. Fra bakken lød det plutselig: „Seiler forut på luv baug“. Det var ikke nettop noe særlig, for det vrimlet av både steamere og seilere rundt omkring. Men forut til luvart såes en rød lanterne, der stadig holdt sig i samme peiling. „Godthaap“, der lå for styrbords halser, kunde ikke godt gjøre annet enn å holde stødig bidevind, samtidig med at man her ombord så nøie efter at lanternene brente og lyste som de skulde.

„Fullt seil“ var skipperens ordre til rormannen, og „Godthaap“ fikk litt mere fart

Der fulgte noen spente minutter.

„Purr ut alle mann“ lød det aktenfra. De ledige av vakten fór inn i ruff og hytte og drog frivakten ut av køiene under løsenet:

„Der er en som seiler på oss“.

Den hvilende frivakt kom ut i en fart. De fleste temmelig netto og søvndrukne.

„Syng ut alle mann“ lød det aktenfra, og ordren blev fulgt momentant. Det lød som et nødrops i natten.

Det samlede indianerhyl fra „Godthaap“s mannskap må være blitt hørt ombord i lenseren. For nu kom også den grønne — styrbords — lanterne tilsyne. Seileren vek av litt i nordlig retning, men ikke mere enn at de styrbords braser på den dyplastede fullrigger såvidt unnlot å fange „Godthaap“s brasarm ut for det luv hakkebrett . . .

„Are you sleeping all together“ var den hilsen der blev sendt over fra „Godthaap“ i det øieblikk skibene passerte hinannen. Et uforståelig brøl var svaret fra fullriggeren.

Etsteds i Bristolkanalen fikk vi taubåt for baugen og blev slept opefter „roveret“ mot Barry Dock — utenfor Cardiff. Losen håpet å komme inn på høivanne ved middagstider. Men først skulde vi inn i „Basen“ — en slags entré før dokken. Passagen inn mot denne gikk i nordlig retning, og strømmen — rett ut for den — var allerede sterk vestlig. For å komme rett i løpet, måtte man ta „god høide“ mot NO og ha adskillig fart. Det så temmelig speli ut, da vi strøk inn gjennom „gaten“ til basen“. Spring i land på begge sider med en gang — og ankret klart for alle tilfellers skyld. Jeg skal si det blev „kjekking“. Det røk av trossene, så vi måtte ha pøsevis av vann over pullerter og spring forat disse ikke skulde ta fyr. Og endda vilde nok „Godthaap“ ha rennt inn gaten til „Indre Dock“ dersom ikke ankeret var blitt „drøppet“ i siste øieblikkk. Men da klarte det sig — så vidt.

Av en eller annen grunn var det opstått friksjon mellom skipperen og dockmasteren. Der lå mange seilskib i Barry Dock og ventet på tørt til å komme under kullsprutene. Deriblandt den store franske firmastede fullrigger „La France“, oppgitt å være brutto ca. 4000 tonns register. Også den var sluttet sydover med kull.

Ventetiden gikk med forskjellig skibsarbeide. Men så å si hver dag, når det lakket mot aften, kom der en dockbetjent og gav „Godthaap“ ordre til forhaling. Klokken kunde bli både 7 og 8 før det blev utskeining. Så var det lørdags eftermiddag. Der var gitt fri, og mannskapet stod og vasket sig for å gjøre sig klar til å gå iland.

„Der kommer han“, sa Klaus Reddal.

Hvem? En av dockbetjentene. Forhaling. „Thats a fine job on a Saturday night“, føiet han skadefro til.